

VIDA PARROQUIAL

Del 23 al 30 de desembre del 2018

* De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Col·lecta de Càritas:** Aquest dissabte i diumenge 22 i 23 de desembre hi haurà la tradicional col·lecta nadalenca per Càritas a totes les misses.

* **Dilluns 24 desembre** a les 18,30h : Missa del Pollet a la capella dels Germans Franciscans. Se suprimeix la missa de les 20 h. Missa del Gall a les 12h. de la nit.

* **Dimarts 25 NADAL:** Misses a les 11,30h, 13h. (Sant Pere) i 20 h.

* **Dimecres 26 (Sant Esteve):** Missa a les 10h. Cantada de Nadales a l'ermita de Sant Sebastià a les 11,30h.

* **Diumenge 30 de desembre** (Festa de la Sagrada Família). Horari habitual de misses en dies festius.

* **Poesia i Cants de Nadal:** Dimecres 2 de gener a les 19h. a l'església parroquial.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.**

a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.

Els qui voleu fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.

Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h. 20h.

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13 h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

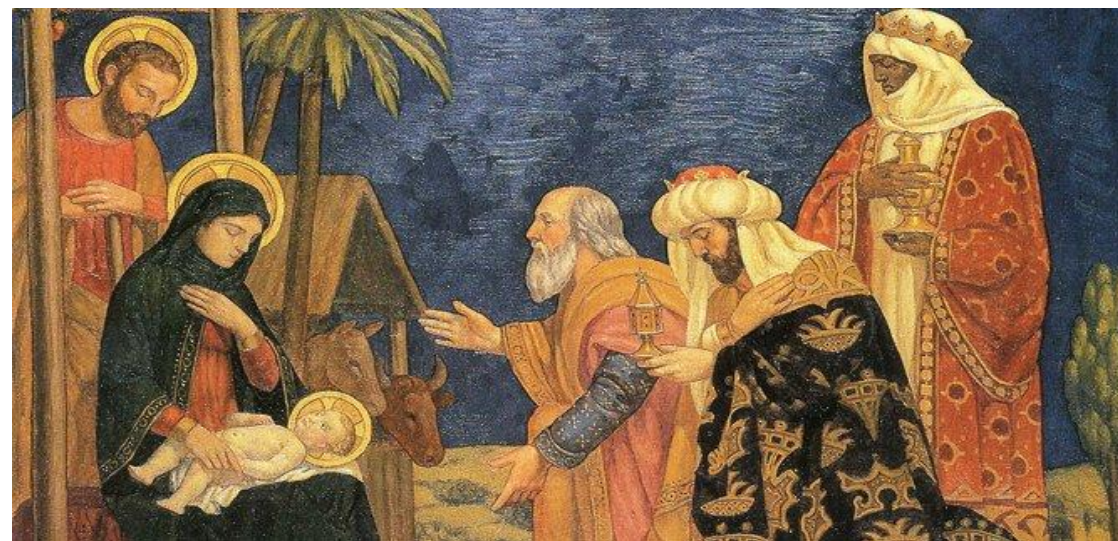

23 desembre 2018. Setmana IV d'Advent. Cicle C. nº 51

Lectures: Mi 5, 1-4 He 10, 5-10 Lc 1, 39-45

Per l'amor entranyable del nostre Déu, ens visitarà un sol que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca, a les ombres de la mort, i guiar els nostres passos per camins de pau.

Del càntic de Zacaries Lc, 1, 78-79

BON NADAL !!

HOMILIA DE NADAL, del papa Francesc

La litúrgia de la santa nit de Nadal ens presenta el naixement del Salvador com a llum que irromp i dissipa la més densa foscor. La presència del Senyor enmig del seu poble allibera del pes de la derrota i de la tristesa de l'esclavitud, i instaura el goig i l'alegria. També nosaltres, en aquesta nit beneïda, hem vingut a la casa de Déu travessant les tenebres que embolcallen la terra, guiats per la flama de la fe que il·lumina els nostres passos i animats

per l'esperança de trobar la *"llum gran"*. Obrint el nostre cor, tenim també nosaltres la possibilitat de contemplar el miracle d'aquest nen-Déu que, venint de l'alt, il·lumina l'horitzó. L'origen de les tenebres que embolcallen el món es perd en la nit dels temps. Pensem en aquell fosc moment en què va ser comès el primer crim de la humanitat, quan la mà de Caïn, encegat per l'enveja, va ferir de mort el seu germà Abel. També el curs dels segles ha estat marcat per la violència, les guerres, l'odi, l'opressió. Però Déu, que havia posat les seves esperances en l'home fet a imatge i semblança seva, esperava pacientment. Va esperar durant tant temps, que potser en un cert moment hagués hagut de renunciar. En canvi, no podia renunciar, no podia negar-se a si mateix. Per això ha seguit esperant amb paciència davant la corrupció dels homes i dels pobles.

Al llarg del camí de la història, la llum que dissipa la foscor ens revela que Déu és Pare i que la seva pacient fidelitat és més forta que les tenebres i que la corrupció. En això consisteix l'anunci de la nit de Nadal. Déu no coneix els arravataments d'ira i la impaciència; està sempre aquí, com el pare de la paràbola del fill pròdig, esperant la tornada del fill perdut. La profecia d'Isaïes anuncia l'aparició d'una gran llum que dissipa la foscor. Aquesta llum va néixer a Belén i va ser rebuda per les mans tendres de Maria, per l'afecte de Josep, per la sorpresa dels pastors. Quan els àngels van anunciar als pastors el naixement del Redemptor, ho van fer amb aquestes paraules: *"I aquí teniu el senyal: trobareu un nen embolcallat en bolquers i ficat al llit en un pessebre"*. El *"senyal"* és la humilitat de Déu portada fins a l'extrem; és l'amor amb el

qual, aquella nit, va assumir la nostra fragilitat, els nostres sofriments, les nostres angoixes, els nostres anhels i les nostres limitacions. El missatge que tots esperaven, que buscaven en el més profund de la seva ànima, no era altre que la tendresa de Déu: Déu que ens mira amb ulls plens d'afecte, que accepta la nostra misèria, Déu enamorat de la nostra petitesa. Aquesta nit santa, en la qual contemplem el Nen Jesús amb prou feines nascut i ficat al llit en un pessebre, ens convida a reflexionar.

Com acolлим la tendresa de Déu? Em deixo estimar per ell? em deixo abraçar per ell?, o li impedeixo que s'apropi? – *"Però si jo busco al Senyor"*, podríem respondre. No obstant això, el més important no és buscar-ho, sinó deixar que sigui ell qui em trobi i m'acariciï amb afecte. Aquesta és la pregunta que el Nen ens fa amb la seva sola presència: permeto a Déu que m'estimi?

I més encara: tenim el coratge d'acollir amb tendresa les situacions difícils i els problemes de qui està al nostre costat, o bé preferim solucions impersonals, potser eficaces però sense la calor de l'Evangeli? Quanta necessitat de tendresa té el món d'avui! La resposta del cristià no pot ser més que aquella que Déu dona a la nostra petitesa. La vida ha de ser viscuda amb bondat, amb mansuetud. Quan ens adonem que Déu està enamorat de la nostra petitesa, que ell mateix es fa petit per propiciar la trobada amb nosaltres, no podem no obrir-li el nostre cor i suplicar-li: *"Senyor, ajuda'm a ser com tu, dona'm la gràcia de la tendresa en les circumstàncies més dures de la vida, concedeix-me la gràcia de la proximitat en les necessitats dels altres, de la humilitat en qualsevol conflicte"*. En aquesta nit santa contemplem el misteri: allí *"el poble que caminava en tenebres va veure una llum gran"*. La va veure la gent senzilla, disposada a acollir el do de Déu. En canvi, no la van veure els arrogants, els superbs, els que estableixen les lleis segons els seus propis criteris personals, els que adopten actituds de tancament.